

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

24 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea recursului ordinar prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 07 octombrie 2020, declarat în propria cauza penală de către inculpatul

Gurmeza Sergiu XXXXX, născut XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 09.08.2019 până la 02.06.2020;

Instanța de apel de la 23.06.2020 până la 07.10.2020;

Instanța de recurs de la 18.12.2020 până la 24.03.2021.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 02 iunie 2020, inculpatul Gurmeza Sergiu a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. pe art. 264 alin. (4) Cod penal, coroborat cu art. 364¹ alin. (8) Cod procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport; pe art. 266 Cod penal, coroborat cu art. 364¹ alin. (8) Cod procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an; pe art. 192¹ alin. (1) Cod penal, coroborat cu art. 364¹ alin. (8) Cod procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, definitiv spre executare, fiindu-i stabilită pedeapsa de cinci ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, termenul pedepsei principale fiindu-i redus în temeiul art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală cu 117 zile, cu suspendarea condiționată a pedepsei, în temeiul art. 90 Cod penal, pe o perioadă

de probațiune de 5 ani, în care să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

S-a dispus încasarea de la Gurmeza Sergiu în beneficiul succesorului părții vătămate Dumbravan Vasile prejudiciul moral în sumă de 500 000 lei, iar în beneficiul statului suma de 3 524 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, în seara de 21.06.2019, în jurul orei 23:00, inculpatul Gurmeza Sergiu fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se pe teritoriul SC „Adelun Logistics” SRL din str. Troian, 25 mun. Bălți, având intenția răpirii fără scop de însușire a mijlocului de transport de model “Mercedes Sprinter 308CDI” cu n/î XXXXX, folosindu-se de ocazia, că nu este observat de nimeni și de faptul, că deținea cheile de la autovehiculul indicat supra, fără permisiunea proprietarului, a pornit motorul mijlocului de transport, părăsind parcare și deplasându-se pe centura de ocolire a mun. Bălți, a comis accident rutier în urma cărui fapt a pricinuit deteriorări autovehiculului, cauzând astfel SC „Adelun Logistics” SRL o daună materială în sumă totală de 309 000 lei, acțiuni ce i-au fost încadrate la art. 192¹ alin. (1) Cod penal cu calificativele: răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire.

Urmare a răpirii în seara de 21.06.2019, în jurul orelor 23:00 a mijlocul de transport de model „Mercedes Sprinter 308 CDI” cu număr de înmatriculare XXXX și deplasându-se pe partea carosabilă a traseului R-6 (centura de ocolire a mun. Bălți) km.132+105m .în stare de ebrietate alcoolică și fără permis de conducere a mijloacelor de transport, încălcând regulile circulației rutiere și dând dovadă de sine încredere exagerată prin conducerea ne adecvată a automobilului nominalizat, a ieșit pe acostamentul din dreapta a traseului indicat, tamponându-l cu partea din față pe pietonul Dumbravan Vasile, care se deplasa pe acostamentul drept al traseului în aceeași direcție de mers, în urma cărui fapt acesta a decedat, fiindu-i cauzate conform raportului de expertiză judiciară nr. 201910D0341 din 23.07.2019, leziuni corporale sub formă de traumatism cranio-cerebral acut închis-excoriații, plăgi contuză și echimoză față, hemoragii a țesuturilor moi epicraniene, hemoragie subarahnoidiană; fractura vertebrei cervicale C1 cu lezarea totală a măduvei spinale și dishicentă; fractură închisă a oaselor gambei stângi, produse prin acțiunea traumatică cu obiect (-e) contondent (-e), în timpul și circumstanțele indicate în ordonanță (accident rutier prin tamponare), fiind periculoase pentru viață și în baza acestui criteriu fiind calificate ca vătămare gravă, decesul lui Dumbravan Vasile survenind în rezultatul leziunilor corporale grave, periculoase pentru viață, de mai sus descrise, având cu ele legătură cauzală directă.

Totodată, conform raportului de expertiză judiciară nr. 201906P0315/201902D1382 din 08.07.2019 în proba de sânge, prezentată pe numele

lui Gurmeza Sergiu s-a depistat alcool etilic în cantitate de 3,10 %, echivalent a 3,10 g/l, iar din punct de vedere teoretic, Gurmeza Sergiu în momentul stopării automobilului, la 21.06.2019 pe la orele 23 35, putea avea o concentrație de alcool etilic în sânge de circa 3,32%, echivalent a 3,32g/l.

Urmare a ilegalităților comise de către Gurmeza Sergiu, au fost încălcat Regulamentul Circulației Rutiere R.Moldova aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05. 2009 (în vigoare din 13.07.2009) și anume: pct. 2 din RCR conform căruia „În Republica Moldova vehiculele se conduc pe partea dreaptă a carosabilului în sensul de mers”; pct. 7 din RCR conform căruia “acostamentul este fâșie laterală cuprinsă între limita carosabilului și marginea platformei drumului”, iar „bandă de circulație - spațiu longitudinal al carosabilului, delimitat sau nu prin marcaje rutiere, având o lățime corespunzătoare pentru circulația cu ușurință a unui șir de vehicule, altele decât vehiculele care se deplasează pe două roți”; pct. 10 alin.(1) lit. a), b) din RCR, conform căruia „Persoana care conduce un vehicul trebuie să fie aptă din punct de vedere psihofiziologic și medical și să posede cunoștințe și să execute cerințele Regulamentului Circulației Rutiere, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum”; pct. 14 lit. a) din RCR, conform căruia „Conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere”; pct. 15 din RCR, conform căruia „Organizarea și dirijarea traficului rutier se efectuează prin intermediul mijloacelor de semnalizare rutieră (indicatoare rutiere, marcaje rutiere, semafoare), precum și de către agenții de circulație. Mijloacele de semnalizare rutieră, precum și semnalele agentului de circulație prevăzute la alineatul precedent din prezentul punct sunt menționate în anexe, care fac parte integrantă din prezentul Regulament.”; pct. 40 alin.(5) din RCR potrivit căruia” În cazul în care carosabilul are o bandă (sau benzi) cu circulație reversibilă, la intrarea pe acest drum conducătorul trebuie să conducă vehiculul pe banda extremă din dreapta”; pct. 42 alin.(1), (2), (3) din RCR potrivit căruia „Determinarea benzilor de circulație se efectuează prin marcaj sau/și indicatoarele rutiere 5.37.1 - 5.41.3, iar în lipsa acestora - de către conducătorii vehiculelor, ținând cont de lățimea carosabilului, gabaritele vehiculelor și intervalele de siguranță necesare. Intrarea pe banda extremă stângă destinată circulației în sens opus este interzisă”; pct. 45 alin.(1) din RCR potrivit căruia „conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să

prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră, iar în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”; pct. 45 alin.(2) din RCR potrivit căruia „conducătorul în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”, acțiuni ce i-au fost încadrate la art. 264 alin. (4) Cod penal cu calificativele: încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane, săvârșită în stare de ebrietate; fiind în stare de ebrietate alcoolică, după ce la 21 iunie 2019, în jurul orelor 23:00, a răpit mijlocul de transport de model „Mercedes Sprinter 308CDI” cu n/î XXXXX, ne fiind documentat cu permis de conducere ce i-ar acorda dreptul de a conduce mijloace de transport, în aceeași zi la orele 23:20, aflându-se la volanul automobilului de model „Mercedes Sprinter 308CDI” cu n/î XXXXX și deplasându-se pe partea carosabilă a traseului R-6 (centura de ocolire a mun. Bălți km.132+105m.), încălcând regulile circulației rutiere, dând dovadă de sine încredere exagerată și conducând automobilul neadecvat din cauza stării de ebrietate alcoolice, a ieșit pe acostamentul de dreapta a traseului indicat, iar drept urmare a tamponat cu partea din față a automobilului condus, pietonul Dumbravan Vasile, care se deplasa pe acostamentul drept al traseului în aceeași direcție de mers, iar urmare a accidentului comis, Dumbravan Vasile a decedat.

Astfel, după comiterea accidentului rutier indicat supra, Gurmeza Sergiu a părăsit locul accidentului, fiind stopat mijlocul de transport condus de acesta, de către alți participanți ai traficului rutier la o distanță de 430 metri de la locul producerii accidentului rutier, prin ce a încălcat Regulamentul Circulației Rutiere R. Moldova aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05. 2009 (în vigoare din 13.07.2009) și anume: pct. 12 alin. (1) lit. a) din RCR, conform căruia „1) Conducătorul de vehicul implicat într-un accident în traficul rutier este obligat: a) să oprească imediat vehiculul semnalizându-l în conformitate cu punctul 37 subpunctul 1) litera a) sau subpunctul 2) din prezentul Regulament; b) să nu schimbe poziția vehiculului și a obiectelor de pe carosabil provenite ca urmare a accidentului în traficul rutier, cu excepția cazurilor prevăzute în subpunctul 1) literele c) și d) din prezentul punct; c) să acorde primul ajutor, să cheme ambulanța în cazul în care în accident au fost cauzate traumatisme persoanelor, iar dacă aceasta nu este posibil sau în cazurile de urgență - să asigure transportarea persoanei traumatizate la cea mai apropiată unitate medicală cu un vehicul de ocazie ori cu

propriul vehicul, să declare la unitatea medicală identitatea sa, prezentând permisul de conducere sau alt act, precum și certificatul de înmatriculare a vehiculului, ulterior să revină la locul accidentului; d) să elibereze carosabilul deplasând vehiculul pe acostament ori cât mai aproape de bordura trotuarului, atunci când în urma accidentului nu sânt persoane decedate și/sau traumatizate, iar prezența pe carosabil a vehiculului implicat în accident face dificil sau blochează traficul rutier; e) să marcheze locul inițial al vehiculului, obiectelor ce țin de accident și a persoanei traumatizate, dacă se impune schimbarea poziției acestora pentru acordarea primului ajutor, transportarea persoanei traumatizate cu propriul vehicul la unitatea medicală sau pentru eliberarea carosabilului; f) să asigure, pe cât posibil, păstrarea urmelor, precum și ocolirea locului accidentului; g) să anunțe despre accident poliția și să rămână pe loc până la sosirea polițiștilor, respectivele acțiuni fiindu-i încadrate la art. 266 Cod penal cu calificativele: părăsirea locului accidentului rutier de către persoana care conducea mijlocul de transport și care a încălcat regulile de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport, dacă aceasta a provocat urmările indicate la art. 264 alin. (3) și (5) Cod penal.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul prin care a solicitat casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri în partea stabilirii pedepsei penale, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie excluse prevederile art. 90 Cod penal, din motivul caracterului ei neproportional în raport cu faptele comise și urmările survenite soldate cu decesul persoanei, suspendarea condiționată a cărei nu-și va atinge scopul restabilirii echității sociale prin satisfacție efectivă a suferințelor suportate de către succesorii victimei, la fel ca și corectarea celui vinovat, cu prevenirea comiterii de către el sau alte persoane a unor fapte analogice, mai cu seamă ținându-se cont de eschivarea lui de la fața locului și comiterea faptei în stare de ebrietate alcoolică.

3.1. Nefiind de acord cu sentința a declarat apel succesorul părții vătămate Dumbravan Vasile, care la fel a solicitat înăsprirea pedepsei penale prin executarea ei reală cu închisoare și anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, reieșind din gravitatea faptei, pericolul ei social sporit și urmările survenite soldate cu decesul feciorului său, în rezultatul căruia a suferit un impact psihoemoțional puternic, intensificându-se mai cu seamă în situația în care S. Gurmeza a rămas la liberate, ceea ce determină caracterul nejustificat a pedepsei numite, izolarea lui de societate fiind proporțională faptelor comise pentru a exclude pe viitor comiterea de noi fapte de același gen.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 07 octombrie 2020, apelurile procurorului și succesului părții vătămate Dumbravan Vasile

declarate împotriva sentinței au fost admise, casată parțial sentința în latura stabilirii pedepse penale și pronunțarea în această parte a unei hotărâri noi, potrivit modului, stabilit pentru prima instanță, după cum urmează.

„Gurmeza Sergiu XXXXX se consideră condamnat: pe art. 264 alin. (4) Cod penal și prin coroborare cu art. 364¹ alin. (8) Cod procedură penală la 4 ani închisoare, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport; pe art. 266 Cod penal și prin coroborare cu art. 364¹ alin. (8) Cod procedură penală la 1 an și 4 luni închisoare; pe art. 192¹ alin. (1) Cod penal și prin coroborare cu art. 364¹ alin. (8) Cod procedură penală - 1 an închisoare.

În corespundere cu art. 84 alin. (1) Cod penal pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, definitiv spre executare, fiindu-i stabilită pedeapsa de 6 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport”.

În rest s-a dispus menținerea dispozițiilor sentinței atacate.

4.1. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a conchis că, soluționând chestiunea cu privire la vinovăția inculpatului, de jure și de facto, instanța de fond corect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului în cele imputate, or, acest fapt a fost confirmat în totalitate de cumulul de probe administrat în respectiva cauză penală.

Mai mult, instanța de apel a subliniat că, sentința nu a fost atacată în această parte, fiind atacată doar în partea stabilirii pedepsei penale.

Astfel, instanța de apel ținând cont de multitudinea circumstanțelor care descriu infracțiunea imputată inculpatului a conchis că prima instanță irațional a dispus suspendarea executării pedepsei, în acest sens găsind veridice și aplicabile argumentele invocate în apelurile declarate.

La acest capitol, instanța de apel a menționat că, deși legea nu îngrădește libertatea instanței de judecată de a-și forma convingerea cu privire la posibilitatea făptuitorului de a se îndrepta fără executarea efectivă a pedepsei, totuși legea obligă instanța să-și motiveze hotărârea de suspendare condiționată a executării pedepsei, indicând precis acele motive pe care s-a întemeiat convingerea ei.

Astfel, dispunând aplicabilitatea la caz a dispozițiilor art. 90 Cod penal, instanța de fond nu a luat în considerare că, infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (4) Cod penal, pentru care Gurmeza Sergiu este condamnat, a fost comisă în cumul cu alte două infracțiuni, cea de răpire a mijlocului de transport și părăsire intenționată a locului accidentului rutier, neglijând cerințele legii, care în final au și adus la impactul rutier, în prezența împrejurărilor de fapt a cauzei, care au influențat la comiterea accidentului rutier, cum ar fi starea de ebrietate alcoolică ce a influențat comportamentul manifestat de inculpat, ne acordarea ajutorului medical și părăsirea locului accidentului rutier, ca agravante a celor trei

componente de infracțiuni, care dezvăluie caracterul infracțional al acțiunilor comise de el.

Deși, componența infracțiuni prevăzută de art. 264 alin. (4) Cod penal, este comisă din imprudență, totuși face parte din categoria infracțiunilor grave, pentru care legiuitorul a prevăzut în exclusivitate pedeapsa închisorii; iar cea ușoară prevăzută de art. 266 Cod penal și cea mai puțin gravă prevăzută de art. 192¹ alin. (1) Cod penal, manifestându-se printr-o intenție directă, prin care făptuitorul și-a manifestat atitudinea față de urmările impactului survenit și valorile sociale lezate de el, care sunt ocrotite de norma materială.

Respectiv, deliberând asupra categoriei și termenului pedepsei penale inculpatului Gurmeza Sergiu, instanța de apel ținut cont de dispozițiile art. 61 Cod penal ce dezvăluie scopul pedepsei penale, cum ar fi: *restabilirea echității sociale prin crearea la succesorului părții vătămate a încrederii, că drepturile și garanțiile ocrotite de legea penală, i-au fost respectate și asigurate într-un proces penal contradictoriu, sub aspectul protecției acordate de către organele statale, ce au dispus condamnarea făptuitorului pentru acțiunile ilegale soldate cu decesul feciorului său, în rezultatul căruia le-au fost create suferințe enorme, care după caz, nu mai pot fi recuperate, cu acordarea satisfacției morale de la faptul, că acțiunile ilicite a făptuitorului nu au fost tolerate într-o societate democratică, numindu-i inculpatului o pedeapsă proporțională în raport cu gravitatea faptei comise și urmările survenite, urmărind în acest sens educarea lui și pentru prevenirea continuării activității criminale.*

De rând cu aceasta, dispozițiile art. 75 Cod penal reglementează criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, care în speță rezultă din gravitatea faptei comise ce face parte din categoria infracțiunilor grave ce atentează la valoarea primordială protejată de legea penală - viața și sănătatea persoanei, garantate de art. 2 CEDO și Constituția RM.

Astfel, instanța de apel a subliniat că, inculpatul Gurmeza Sergiu nu este la prima abatere de lege, anterior fiind condamnat pentru fapte analogice (f.d. 107, vol. 1), pedeapsă care însă nu l-a făcut să conștientizeze caracterul infracțional al faptei, continuându-și din nou activitatea criminală prin comiterea de noi fapte antisociale pasibile răspunderii penale, împrejurări ce prin sine determină efectul preventiv serios al pedepsei închisorii ce urmează a-i fi stabilită, constituind-o garanție de restabilire a echității sociale și o asigurare, că drepturile și libertățile consfințite în Constituția RM și alte legi, sunt apărate, violarea lor fiind contracarată și pedepsită.

Respectiv, întru atingerea scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale, corectarea celui vinovat, precum și prevenirea comiterii atât de către inculpat, cât și de către alte persoane a faptelor penale de același gen, instanța de

apel prin admiterea cerințelor formulate de apelanți, a dispus înăsprirea pedepsei penale, prin excluderea prevederilor art. 90 Cod penal, cu aplicarea celei complimentare, ca una obligatorie în cazul infracțiunilor prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal, întru excluderea manifestării în continuare a aceluiași comportament de neglijare a restricțiilor impuse de lege, precum și a practicii vicioase de sine încredere în rândurile infractorilor.

De rând cu aceasta, instanța de apel a indicat că, pretinsa întreținere a trei copii minori, manifestarea consimțământului de a achita prejudiciul cauzat prin infracțiune, care de altfel este o obligație pe care o are față de părțile vătămate în vederea restabilirii echității sociale și a echilibrului dintre faptele comise și urmările survenite, în raport cu fapta comisă de către Gurmeza Sergiu, nu constituie temei pentru aplicabilitatea la caz a prevederilor art. 90 Cod penal.

Ținând cont de faptul, că sentința nu a fost atacată în latura aplicării art. 385 alin. (5) Cod procedură penală, prin reducerea pedepsei penale cu 117 zile pentru perioada detenției preventive a lui Gurmeza Sergiu în condiții contrare art. 3 al Convenției, în această latură instanța de apel nu s-a expus, păstrând-o neschimbată.

5. Împotriva deciziei declară recurs ordinar inculpatul Gurmeza Sergiu care în temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) și 16) Cod de procedură penală solicită casarea parțială a acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri în latura pedepsei după cum urmează: Lui Gurmeza Sergiu să îi fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani și prin aplicarea prevederilor art. 90¹ Cod penal să fie condamnat cu suspendarea parțială a executării pedepsei penale cu închisoarea, pedeapsa de 2 ani și 5 luni să fie executată în penitenciar de tip semiînchis, iar partea neexecutată de 2 ani și 6 luni să fie suspendată condiționat, iar în baza art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, să-i fie redus termenul pedepsei penale cu 234 zile, perioada deținerii în arest din 22 iunie 2019 până la 17 octombrie 2019.

În motivarea celor solicitate, recurentul susține că pedeapsa aplicată de către instanța de apel este una prea aspră, or, instanța de apel urma să ia în calcul că partea vătămată a menționat că nu are pretenții față de inculpat, ultimul a recunoscut vina în cele imputate și se căiește sincer de cele comise, are la întreținere 3 copii minori, iar mama acestora este invalid de gr. II, acesta fiind unicul întreținător.

De asemenea, recurentul indică dezacordul cu încheierea emisă de către Colegiul penal al Curții de Apel Bălți din 28 octombrie 2020, or, prin această încheiere instanța a modificat partea descriptivă a deciziei nu doar a corectat erorile materiale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și ținând cont de opinia procurorului expusă în

referință, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Din textul recursului rezultă că, recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite de către acesta și din aceste considerente, instanța de recurs nu se va expune asupra acestor aspecte, însă recurentul își exprimă dezacordul cu pedeapsa aplicată, astfel semnalând temeiul de casare stipulat de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de către instanțele de fond, în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Însă, instanța de recurs consideră că, pedeapsa individualizată inculpatului, corespunde atât principiului proporționalității, cât și scopului pedepsei penale.

Astfel, Colegiul penal remarcă că, argumentele recurentului privind stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, sunt nefondate, or, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, conform art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa are drept scop și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane.

Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Astfel, instanța de recurs reține că, instanța de apel a dat deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, ținând cont de toate circumstanțele cauzei, de gravitatea infracțiunilor săvârșite care se atribuie la categoria infracțiunilor grave și mai puțin grave, de motivul inculpatului, de persoana acestuia care a comis nu pentru prima dată o infracțiune, a recunoscut vina și se căiește sincer, are la întreținere a trei copii minori, a manifestat consimțământului de a achita prejudiciul

cauzat prin infracțiune, corect a conchis că corijarea acestuia poate avea loc doar prin stabilirea unei pedepse sub formă de 6 ani închisoare.

Colegiul penal reamintește că, stabilirea duratei ori a quantumului pedepsei de către instanța de judecată într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu periculozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii: împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, natura și gravitatea rezultatului produs sau a altor consecințe ale infracțiunii, motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit, conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal, nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială etc.

De asemenea, Colegiul penal indică că, chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

Totodată, Colegiul penal menționează că, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că, scopul pedepsei poate fi atins cu sau fără executarea efectivă a acesteia, or, instanța de judecată ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând neapărat în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă.

Astfel, Colegiul penal indică că, în formarea convingerii, instanța de apel a ținut cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv, de întreaga conduită a inculpatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea faptei, în timpul judecății, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

Mai mult decât atât, Colegiul penal susține poziția instanței de apel care în partea descriptivă a deciziei motivat a indicat de ce aplicarea unei pedepse neprivativă de libertate nu va atinge scopul pedepsei penale prevăzut de art. 61 Cod penal, și anume „(...) inculpatul Gurmeza Sergiu nu este la prima abatere de lege, anterior fiind condamnat pentru fapte analogice (f.d. 107, vol. 1), pedeapsă care însă nu l-a făcut să conștientizeze caracterul infracțional al faptei, continuându-și din nou activitatea criminală prin comiterea de noi fapte antisociale pasibile răspunderii penale, împrejurări ce prin sine determină efectul preventiv serios al pedepsii închisorii” (vezi pct. 4.1. din prezenta decizie).

În prezența circumstanțelor descrise, Colegiul penal consideră legală concluzia instanței de apel referitor la pedeapsa aplicată inculpatului care este proporțională faptelor comise de către inculpat.

Mai mult decât atât, după cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul penal constată că, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la pronunțarea deciziei recurate, or, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată în raport cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiuri de casare a acesteia nu s-au stabilit.

Cu referire la temeiul invocat de către recurent precum că, instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței, temei incident pct. 6) al alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, și anume, prin faptul că motivarea deciziei este una neclară în partea stabilirii pedepsei penale, Colegiul penal îl respinge ca fiind neîntemeiat, or, ținând cont de cele menționate mai sus este cert că instanțele ierarhic inferioare au indicat cu suficientă claritate motivele pe care și-au întemeiat deciziile, respectând principiile unui proces echitabil.

Cu referire la temeiul stipulat la pct. 16) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal remarcă că. inculpatul nu motivează recursul în acest sens fără a face referire la o hotărâre de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție care să contravină soluției date de către instanța de apel prin decizia din 07 octombrie 2020.

De asemenea, Colegiul penal respinge ca fiind neîntemeiată alegația inculpatului precum că, prin încheierea emisă de către Colegiul penal al Curții de Apel Bălți din 28 octombrie 2020, instanța a modificat partea descriptivă a deciziei nu doar a corectat erorile materiale, or, instanța de apel conducându-se de prevederile art. 249 Cod de procedură penală, just a corectat eroarea materială, dispunând reducerea cu 117 zile a termenului pedepsei penale de 6 ani.

Mai mult decât atât, acest calcul a fost indicat și în dispozitivul deciziei, cu care apărarea a fost de acord, în această parte nefiind atacată sentința.

Prin urmare, instanța de recurs ordinar conchide că, nu s-au comis erorile de drept prevăzută în pct. 6), 10) și 16) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, la care face referință recurentul, deci nu persistă temei de casare a soluției adoptate, pedeapsa stabilită inculpatului fiind în conformitate cu legea și în limitele acesteia, decizia fiind una motivată din care considerente se impune inadmisibilitatea recursului ordinar, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 07 octombrie 2020, de către inculpatul *Gurmeza Sergiu XXXXX*, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 21 aprilie 2021.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan